

Plenum

Tisdag 14.2.2023 kl. 14.04—16.53

4. Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om utvidgning av Tiilikkajärvi nationalpark

Regeringens proposition RP 308/2022 rd

Åtgärdsmotion AM 99/2020 rd

Utskottets betänkande MiUB 20/2022 rd

Andra behandlingen, enda behandlingen

Andre vice talman Juho Eerola: Ärende 4 på dagordningen presenteras för andra och enda behandlingen. Innehållet har godkänts i första behandlingen och lagförslaget kan nu i andra behandlingen antas eller förkastas. Slutligen beslutar riksdagen vid enda behandlingen om åtgärdsmotionen. — Vi går till debatt, ledamot Reijonen.

Debatt

14.24 **Minna Reijonen ps:** Arvoisa herra puhemies! Nyt käsittelemme Tiilikkajärven kansallispuistoa. Tiilikkajärvi on siellä Rautavaaralla, ihan siellä lähellä, missä itse asustelen. Rautavaara on siinä aika lähellä ja saman paikallislehden alueella, missä omakin kuntani, se, missä asustelen, niin että sitten aina lehdestä saa lukea näitä kuulumisia.

Se Tiilikkajärvi on tosiaan aika semmoinen iso ja miellyttävä alue, ja Rautavaara on kovasti sitä kehittänyt. On ihan mielenkiintoista ollut seurata sitä, miten kovasti sinne odotetaan ihmisiä tosiaan käymään. Siellähän on parkkialueita jouduttu laajentamaan ilmeisesti, eli nämä parkkialueetkaan eivät ole aina ihan riittäneet.

Tosiaan on mielenkiintoinen alue, niin että kannattaa siellä käväistä. Joskus kuntavierailulla kun olen käynyt, niin olen kuullut tästä, että tämä, mikä on menossa, on ihan hyvä projekti siellä kunnassa. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Ja edustaja Simula.

14.25 **Jenna Simula ps:** Arvoisa puhemies! Hallitus lupaa hallitusohjelmassaan turvata metsästyksen edellytykset, ja voihan sitä itselleen väittää, että ne tässäkin hallituksen esityksessä turvataan, mutta jos ihan rehellinen itselleen on, niin ymmärtää ja huomaa, että tämä Tiilikkajärven kansallispuiston laajentaminen kaventaa metsästysmahdollisuuksia tarpeettomasti nykyisestä. Tarpeetonta se on siksi, että metsästys ei ole uhka luonnonsuojelulle vaan nimenomaan tukee luonnon monimuotoisuutta, ja on myös täysin kiistatonta, että retkeilyalueen käyttö sekä metsästys voidaan aina suunnitella siten, ettei metsästys uhkaa kenenkään turvallisuutta. Turvallisuus on aina metsästyksen lähtökohta muutoinkin, oli alue mikä tahansa. On mainittava tässä myös se, että uudet teknologiat ovat parantaneet turvallisuutta entisestään, ja esimerkiksi metsästäjien laajasti käyttämä Tracker-sovellus

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

sisältää maksuttoman ominaisuuden, jolla pystyy näkemään kartalla lähialueella liikkuvat sovellusta käyttävät ihmiset.

Aloite kansallispuiston laajentamiselle on tosiaan tullut Rautavaaran kunnalta ja Pohjois-Savon liitolta, siis paikallisilta toimijoilta. Paikalliset toivovat joka kerta, että metsästys huomioitaisiin kansallispuistohankkeissa ja muussa luonnonsuojelussa, mutta käytännössä aina käy niin, että metsästys kielletään tai sitä vähintään rajoitetaan. Tämän perusteella eri tahojen ei enää kannata esittää suojelualueita tai toiveita kansallispuistojen perustamiseksi tai laajentamiseksi, mikäli he haluavat turvata metsästyksen alueellaan. Surullista sinänsä, että metsästys halutaan jatkuvasti asettaa vastakkain luonnonsuojelun kanssa. Se ei lisää luonnonsuojelun hyväksyttävyyttä, päinvastoin.

Kansallispuistojen määrän kasvaessa ja suojeltujen alueiden lisääntyessä metsästysmahdollisuudet tosiasiallisesti siis kaventuvat. Etenkin keskustalle tiedoksi, ettei se ole mitään metsästyksen turvaamista todeta metsästyksen jatkuvan kansallispuiston ulkopuolisilla alueilla. Tokihan se jatkuu, mutta metsästysalueet pienenevät, ja nämä Tiilikjärven alueeseen liitettävät uudet alueet ovat hyvin hankalan mallisia, mikä vaikeuttaa metsästyksen toteuttamista. Eläimet myös oppivat varsin nopeasti, missä metsästystä harjoitetaan ja missä ei, jolloin ne pakkautuvat suojelluille alueille.

Arvoisa puhemies! Viime aikoina on alkanut näyttää pahasti siltä, että metsästäjiltä kyllä halutaan palveluita yhteiskunnalle, kuten suurriistavirka-apua kolaripaikalle tai eläinkantojen laskentaa sekä näytteiden keräämistä, mutta itse metsästystä yritetään vaikeuttaa milloin milläkin keinolla. Pienpetoja ja vieraslajejakin odotetaan metsästäjien metsästävän ahkerasti, mutta jos metsästystä muuten koko ajan suitsitaan ja vaikeutetaan, on aika turha ja todella epäreilua odottaa, että väki pelkii pienpetoja metsästäisi. Metsästäjät ansaitsevat kunnioitusta tekemästään riistanhoitotyöstä, ja suomalaisen metsästysperinteen, myös koiralla metsästämisestä, tulevaisuus pitää turvata eikä vaikeuttaa koko ajan.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Heinonen.

14.29 Timo Heinonen kok: Arvoisa herra puhemies! Hyvät edustajakollegat ja muut täysistuntoa seuraavat, hyvää ystävänpäivää kaikille!

Edellä edustaja Simula piti hyvän puheenvuoron, hän on itsekin metsästäjä ja tuntee hyvin tämän kokonaisuuden. Tänään meillä on käsittelyssä Tiilikjärven kansallispuiston laajentaminen. En itse ole tämän kansallispuistolaajennuksen käsittelyyn eduskunnassa osallistunut, en kuulu tällä hetkellä ympäristövaliokuntaan, mutta aikanaan sain kuulua ja olla siellä mukana tekemässä useampaa kansallispuistoa. Jo silloin nämä metsästyskysymykset nousivat varsin vahvasti esille, se huoli oli tiedetty ja tunnettu, ja minun mielestäni edustaja Simula kyllä hyvin kuvasi tätä tilannetta.

Monessa paikassa riittäisi edes rajoitettu metsästysoikeus, sekin olisi jo paljon, mutta sitten, kun mennään tähän täysikieltoon, tässä edellä kuvattiin niitä haasteita, joita tulee tapahtumaan muun muassa esimerkiksi eteläisessä Suomessa olevien kansallispuistojen kohdalla, jos täysikieltoon metsästyksen osalta mennään. Täysikielto siis tarkoittaisi myös sitä, että sorkkaeläinten ajot kiellettäisiin näillä alueilla. Ja itse asiassa tällä hetkellä eduskunnan käsittelyssä on hallituksen esitys 270/2022, jossa ilman aseita kansallispuistojen alueilla tehtävästä sorkkaeläinten ajosta tehtäisiin kiellettyä. Näyttää siltä, että pala palalta murennetaan tätä ikiaikaista oikeutta metsästää. [Petri Huru: Juuri näin!] Meillä on ollut kuitenkin Suomessa monia kansallispuistoja, joissa metsästys on sallittu. Välillä herää

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

sellainen tunne, onko se ikiaikainen oikeus sitten erilainen sen mukaan, onko suku asunut jossain eri puolella Suomea. Jos ihmiset ovat asuneet eteläisessä Suomessa ja harrastaneet metsästystä, riistanhoitoa, niin he ovat tällä hetkellä eriarvoisessa asemassa muutamien muihin kansallispuistoihin nähden, joissa tätä metsästystä on sallittu.

Nyt olen huolissani tästä hallituksen esityksestä 270/2022, joka on selkeästi tietyllä tavalla liitännäinen myös tähän tänään käsitellyssä olevaan Tiilikkajärven kansallispuiston laajentamiseen. Toivon, että eduskunnassa käydään vielä perusteellinen, huolellinen läpikäynti siitä, mitä vaikutuksia sillä tulisi olemaan, jos tämä hallituksen esitys 270 tullaan hyväksymään ja metsästys jopa ajon osalta tultaisiin kieltämään esimerkiksi Nuuksion kansallispuistossa.

Tässä on käynyt niin, että tätä esitystä on tämä vasemmistohallitus vienyt eteenpäin. En tiedä, missä keskusta on ollut näistä neuvotteluista. Haluan uskoa, että on ollut pois, sillä en ole ennen nähnyt, että tämäntyyppiset esitykset ovat edenneet, jos keskustalla on ollut mahdollisuus sanoa niihin jotain. Tai sitten tässä on käynyt niin, että tämä on ollut osa jotain isompaa lehmänkauppaa, jossa metsästys on laitettu osaksi jotain isompaa kokonaisuutta.

Nuuksion kansallispuistosta on kantautunut lukuisia huolestuneita yhteydenottoja, ja pahalta näyttää, että tämä esitys on menossa eteenpäin täysmetsästyskiellon osalta. Tässähän on käynyt niin, että lausuntokierroksen aikana ei näitä lausuntoja ole edes kattavasti otettu, eli tässä on jäänyt isolta osin tämä yksi näkökulma kokonaan huomiotta. [Mikko Lundén: Oho!]

Toivon, arvoisa puhemies, että eduskunnan ympäristövaliokunta ei edes vaalien läheyydessä hätiköiden tätä asiaa tule eteenpäin viemään, vaan ottaa mieluummin sitten aikalisän ja jättää tämänkin huonon esityksen tulevalle hallitukselle paremmin tehtäväksi.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Hopsu.

14.34 Inka Hopsu vihr: Arvoisa puhemies! Täällä on kuultu kaksi metsästystä käsittelevää puheenvuoroa, omani on sitten enemmän retkeilijän ja luonnonsuojelijan. Tässä puheenvuorossani ei nyt ole käsitelty tai pohdittu tätä lakiesitystä, johon Heinonen viittaa, mutta kun Nuuksion kansallispuistoon viittasitte, niin minä olen siellä partiolaisena aika montakin retkeä nuorena tehnyt ja olen myös metsästäjiä juossut karkuun ihan sen vuoksi, että en tiedä, leikilläänkö vai vahingossako, kuitenkin kohteena pelottelulle olivat nuoret partiolaiset. Tämmöisiä viestejä sieltä on tullut aikaisemminkin, että partiolaiset ja retkeilijät tietävät niitä alueita, mitä välttää, missä metsästäjät liikkuvat. [Timo Heinonen pyytää vastauspuheenvuoroa] Ja kyllä meidän kansallispuistoilla on muutakin tarkoituspää kuin metsästyksen mahdollistaminen, eli varmasti on syytä hallituksen lakiesityksessä taustalla.

Mutta nyt sitten Tiilikkajärven kansallispuiston laajentamiseen:

Hallitus ehdottaa Tiilikkajärven kansallispuiston laajentamista nykyisestä 35 neliökilometristä noin 75 neliökilometriin, eli puiston pinta-ala yli kaksinkertaistuisi. Tiilikkajärven alueeseen kuuluu muun muassa vanhaa luonnontilaista metsää ja arvokkaita soita. Kansallispuisto on perustettu säilyttämään harjuluontoa sekä soita, metsiä ja erämaista järvi- ja jokiluontoa. Laajennusalue sisältää arvokkaita ja monimuotoisia suoalueita, Pumpulikirkon vanhoja metsiä sekä laajan kokonaisuuden talousmetsiä Ylä-Keyrityjärven pohjoispuolelta, ja kannatan lämpimästi tätä laajennusesitystä.

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

Arvoisa puhemies! Luonnonvarakeskuksen mukaan muun muassa metsien liiallinen harventaminen ja puiden liian nuorena kaataminen ovat syitä siihen, että Suomen maankäyttösektori on muuttunut hiilinielusta päästölähteeksi. Lisäksi metsätalouden toimet ovat vähentäneet tiettyjen elinympäristöjen, kuten vanhojen luonnontilaisten metsien, määrää ja heikentäneet niiden laatua. Metsien talouskäyttö on ensisijainen uhanalaisuuden syy 74 prosentille kaikista uhanalaisista metsälajeista. Suomalaisella metsäluonnolla ei siis mene hyvin. Lukuisat metsälajit kärsivät voimakkaan metsätalouden seurauksena elinympäristöjensä muutoksista. Tiilikkajärven kansallispuiston laajennus tukee hallituksen tavoitetta luonnon monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttämistä. Seuraava hallitus toivottavasti tähtää myös luonnon monimuotoisuuden elpymiseen.

Kansallispuistoilla on tärkeä rooli sekä luontokaton että ilmastonmuutoksen hillinnässä mutta myös ihmisten luontosuhteen ylläpitämisessä ja ympäristökasvatuksessa. Kansallispuistot ovat tärkeitä matkailukohteita, joiden kävijämäärät ovat kasvussa, mikä lisää tarvetta kansallispuistoverkoston laajentamiselle ja puistojen kehittämiseksi. Laajentaminen on siis tärkeää myös kansallispuistojen säilymisen kannalta, sillä se, että siellä liikkuu hyvin paljon ja koko ajan kasvava määrä ihmisiä, myös kuluttaa kansallispuistoja. Tiilikkajärven kansallispuiston laajennushanke on hyvin suunniteltu. Se tukee niin luonnon monimuotoisuuden suojelua, virkistyskäyttöä, luontomatkailua kuin paikallistaloutta.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja minuutin mittainen vastauspuheenvuoro, edustaja Heinonen.

14.37 Timo Heinonen kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minun mielestäni edustaja Hopsu kyllä vetää mutkat aika suoriksi, että jos joskus lapsena hänelle on käynyt partiolaisena niin, että joku on häntä pelotellut Nuuksion kansallispuistossa, niin se on nyt syy demonisoida kaikki suomalaiset metsästäjät. [Inka Hopsu: En ole niin tehnyt!] Minun mielestäni varsin erikoinen puheenvuoro. Jos näin on tapahtunut, niin totta kai tällaiset henkilöt ovat toimineet väärin. Ovat ne olleet sitten metsästäjiä, retkeilijöitä tai ketä tahansa siellä metsässä kulkijoita, niin jos partiolaisia tai muita käyttäjiä on peloteltu, totta kai se on tuomittavaa ja väärin, [Petri Huru: Tietenkin!] ja siihen olisi pitänyt tietysti silloin puuttua eikä lainsäädännöllä eduskunnassa lähteä kaikkia metsästäjiä syyttämään. [Petri Huru: Juuri näin!]

Metsästäjät tekevät arvokasta työtä vieraslajien parissa, sorkkaeläinten parissa, ja edustaja Hopsu, jos te vihreät demonisoitte ja ajatte alas tästä maasta metsästyksen, niin kyllä tekin olette vielä ihmeissänne tässä maassa.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Tässä on näköjään halukkuutta käydä debattia. — Edustaja Hopsu.

14.38 Inka Hopsu vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ei ole mikään tarkoitus demonisoida metsästäjiä. Omassa perheessänikin metsästetään useammassa sukupolvessa — itse toki en, mutta ihan tuttu on lajina sekin. [Timo Heinonen: Hyvä!]

Mutta on ihan selvää, että meillä on sellaisia alueita, meillä on myös onnettomuuksia tapahtunut — nämä ovat kylläkin Pohjois-Suomesta, Nuuksiota en sellaista tiedä — että ihan selvästi on tarve tarkastella sitä, miten retkeily ja metsästys voidaan sovittaa yhteen ja

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

missä ovat ne alueet, joissa niitä ei ole mahdollista yhtä aikaa harrastaa. Tämä on käsittääkseni sen hallituksen esityksen takana.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Torniainen.

14.39 Ari Torniainen kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Kun tämä keskustelu meni nyt metsästykseseen, niin itse kyllä lämpimästi kannatan metsästystä. Metsästäjät ja metsästysseurat tekevät äärettömän arvokasta riistanhoitotyötä ja kansallista työtä kaiken kaikkiaan, ja voin vain kuvitella, minkälainen olisi esimerkiksi suomalainen hirvikanta, jos ei metsästystä hoidettaisi sillä tavalla kuin se nykyään tehdään.

Mutta kaiken kaikkiaan tähän Tiilikjärven kansallispuistoon: Tämä aloitehan on tullut sieltä paikallisilta tahoilta, ja Rautavaaran kunta on tehnyt myöskin metsästysseurojen kanssa erittäin arvokasta yhteistyötä, ja nämä aluerajaukset, mitkä nyt tässä on kansallispuiston rajauksena tehty, ovat tulleet siellä yhteistyön tuloksena. Tähän on sekä kunta että metsästysseurat yhteisesti päätyneet. Ja on erittäin tärkeää tässä yhteydessä, että siellä se hirvenajo sallitaan edelleen. Se on tärkeä asia. Meillä on kahdenlaista käytäntöä: on metsästystä, jota sallitaan Pohjois-Suomen kansallispuistoissa, [Puhemies koputtaa] ja sitten Etelä-Suomessa ei. Mutta tämä on hyvä keskustelu.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Ja edustaja Laakso.

14.40 Sheikki Laakso ps (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! On kyllä tosiaan, edustaja Hopsu, käsittämätön esitys siitä, että joskus pikkulikkana on vähän joku pelotellut, parikymmentä vuotta sitten, milloin elämä muutenkin Suomen maassa oli vähän erilaista, ja saattoi olla, että sitä jopa leikilläänkin tehtiin siihen aikaan, koska tilanne oli, että asuttiin tai elettiin vähän erilaisessa maassa.

Mutta täytyy sanoa, että yhtä hämmäntävää on, kun edustaja Torniainen kehuu metsästäjiä. Kuitenkin jokaisessa näissä meidän lakiesityksissä, mitä meillä on täällä käsittelyssä ollut, Tiilikjärven ja myöhemmin vielä Nuuksiossa, niin siellä ei kuitenkaan metsästäjien puolta ole keskusta juurikaan pitänyt. En tiedä, onko tämä vain sitten edustaja Torniainen oma käsitys ja keskustan on sitten eri, mutta näin se vaan on näissä mennyt. — Kiitoksia.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Autto.

14.41 Heikki Autto kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä on käyty hyvää keskustelua suomalaisesta metsästyskulttuurista. Metsästys on tietysti todella tärkeää suomalaisille, ja tähän keskusteluun, nyt kun koko eduskunta on koolla, haluan tuoda myös sen näkökulman, että kun täällä Etelä-Suomessa rajoitetaan mahdollisuuksia metsästää yhä enenevässä määrin ja toisaalta kaiken aikaa kasvavat petokannat esimerkiksi heikentävät vaikkapa perinteistä suomalaista tapaa metsästää koiran kanssa, niin tämä aiheuttaa suuria metsästyksen kasvupaineita pohjoiseen valtion maille, joilla taas sitten perinteisesti kuntalaiset ovat saaneet vapaasti metsästää tämän kuntalaisen metsästysoikeuden perusteella. Tämä on koettu jossain määrin sosiaalisesti ongelmaksi myös, että tämä etelässä tapahtuva metsästyksen rajoitus lisää niin valtavasti tätä metsästyspainetta pohjoisessa.

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Hoskonen.

14.42 **Hannu Hoskonen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Edustaja Hopsun hieman kummallisen puheenvuoron jälkeen rohkenen käyttää puheenvuoron. Minäkin pienenä poikana pelkäsin hieman pimeää, mutta ei pimeää sen takia kielletty. Jos ei uskalla metsään mennä ja kuvittelee jotakin pelkoja, jos siellä joku muu on ollut, niin jos siellä joku on käyttäytynyt sopimattomasti, niin kuin edustaja Heinonen aivan oikein sanoi, on annettava poliisin tutkittavaksi sellainen käyttäytyminen. Minä olen täällä monella muuallakin paikalla huomannut, täällä kaupungissakin, semmoista asiatonta käytöstä, on pantu tietä tukkoon ja vaikka mitä tehty, mutta ei niihin ole puututtu sen kovemmin käsin. Hieman toivoisin asiallisuutta.

Metsästäjät ovat hienoa sakkia. He osaavat hoitaa riistaa, poistavat valtavat määrän haittaeläimiä. Villiminkki, supikoira ja monta muuta ongelmaa hoidetaan. Suurin osa metsästäjistä ei vuosiin ole ampunut enää riistalaukaustakaan, he ovat tehneet vain riistanhoitotyötä. Samalla tämä porukka on pitänyt yllä hirvikantoja asiallisessa koossa. Toivon asiallisuutta. Tällainen heittäily on vahingoksi vain sanojalle itselleen.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja al-Taee.

14.44 **Hussein al-Taee sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa eduskunnan puhemies! Oma huoleni liittyy myöskin siihen, että semmoista hyvää kokonaisarviota ei tehdä silloin, kun luonnonsuojelualueita laajennetaan. Meillä on Etelä-Suomessa ruuhka-alueella sellainen tilanne tällä hetkellä, että valkohäntäpeurat, toiselta nimeltään valkohäntäkauriit, sekä aiheuttavat valtavasti onnettomuuksia, tuovat punkkeja että syövät sitten puutarhureiden pensaita, satoa ja ovat haitaksi yleisesti Länsi-Uudellamaalla, Satakunnassa, muuallakin. Ne kannat alkavat olla jo niin suuria, että petoeläimet eivät niitä pysty vähentämään, ja metsästys on sillä tolalla, että metsästäjien pakastimet alkavat olla jo aika täynnä. Nämä luonnonsuojelualueitten laajentamiset aiheuttavat sen, että kannat vain kasvavat ja myös haitat kasvavat, ja näin ollen ehdottaisinkin tässä vaiheessa ajattelua siitä, voitaisiinko esimerkiksi talviruokintaa [Puhemies koputtaa] vähentää tässä tapauksessa ja näin ollen [Puhemies: Nyt on aika täynnä!] vähentää kantojen määrän kasvua.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Vielä edustaja Reijonen ehtii tähän debattiin mukaan, ja sen jälkeen menemme takaisin puhujalistaan.

14.45 **Minna Reijonen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tässä nousi esille metsästys ja paikallisten kuuleminen. Edustaja tässä nosti esille myös lapsuuden pelot. Totta kai paikallisia pitää kuulla, ja tällä alueella, mistä itsekin tulen, aika lähellä, muutamana kymmenen kilometrin päässä, kyllä ainakin eläimiä ja metsää on: ihan kotona takapihalla istuessani olen nähnyt, kun susi meni ihan siinä meidän tontilla, ja kyllä siinä lähellä on kuulemma karhukin ollut. Joskus on kuulemma jossakin nähty, että se on pudonneita omenoita ollut syömässä, ja varmaan on melkoiset kekkerit ollut siellä syksyllä, kun karhu on niitä syönyt. Kyitä ainakin meillä on tullut autotalliin asti, ja jopa fasaani ihan siellä lentää. En edes kehtaa sanoa, mitenkä useasti hirviä ja peuroja näkee. Kun lapsena kotipaikaltani eka kerran läksin käymään serkkuni luona, niin kuinka ollakaan, sieltä metsästä pyyhälsi oikein iso sarvipäähirvi tosiaan vastaan, mutta ei hirviä sen jälkeen ole kielletty sen

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

enemmän kuin pimeätäkään ei ole kielletty, niin kuin edustaja Hoskonen tässä sanoi. Kyllä kuitenkin pitää kuunnella niitä paikallisia, ja pitää muistaa, että ne lapsuuden pelot eivät välttämättä nyt ole ihan sitten niitä, mitä tarvitsisi aikuisena enää pelätä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Vaikka olisi kuinka hirviä juttu. — No, nyt sitten puhujalistaan. — Edustaja Hoskonen.

14.46 Hannu Hoskonen kesk: Arvoisa puhemies! Ymmärrän hyvin, että kansallispuistoa laajennetaan ja paikallinen yhteisymmärrys vallitsee. Olkoon menneeksi, ei minulla ole siihen erikseen huomautettavaa. Toki näissä pitää kohtuuskin olla: ei me voida koko Suomea rauhoittaa taloustoiminnalta. Jos joku kuvittelee, että rauhoitetaan vain kaikki metsät ja kielletään kaikki työnteko ja sitten ruvetaan elämään ikään kuin mukavaa elämää, niin nykyisillä velkamäärillä, jos Suomi sille tielle lähtee, kyllä meidän lapsille ja lapsenlapsille sälytetään sellainen valtava taakka, jota ei kukaan pysty kantamaan. Meiltä aikuisilta vaaditaan nyt vastuuta, ja sama koskee tätäkin asiaa.

Kansallispuistoja tarvitaan, luonnonpuistoja tarvitaan, suojelualueita tarvitaan. Nyt olemme jo sillä rajalla, että olemme saavuttamassa kipurajan, jolloin meidän taloustoiminta alkaa kärsiä. Ja sitten minua loukkaa tavattomasti tämä varsinkin vihreiden hellimä ajatusmaailma, että metsien käyttö on tuhoamista. Sitähän se ei ole. 1900-luvun alussa oli tässä maassa tilanne, että metsiä piti rauhoittaa sen takia, että oli metsät hakattu kaskeamalla ja sitten tulivat ensimmäiset sahatararahakkuut ja ruvettiin kuitupuuta käyttämään myös muissa tarkoituksissa. Silloin oltiin huolissaan siitä, riittääkö sitä metsää. Silloin tehtiin metsälaki, ja siellähän alun perin luki, että metsää älköön hävitettävä.

Nykyisin, jos metsä rahoitetaan, se käytännössä tarkoittaa sitä, että se on ikuisiksi ajoiksi rauhoitettu. Sieltä tuhoutuu ensinnä hiilinielu, kun metsää ei saa enää hoitaa, ja sitten se pikkuhiljaa muuttuu semmoiseksi vanhaksi, pystyyn lahoavaksi metsäksi, jossa muun muassa lajisto vähenee. Oikein tehty uudistushakkuuhan monimuotoisessa, pienessä metsässä — otetaan vaikka kolmenkymmenen hehtaarin tila — monipuolistaa sitä ympäristöä valtavasti. Tulee uutta elämää sinne, kun on lahoavaa puuta. Siellä löytyy marjoja, sieniä, vaikka mitä, ja eliöstö vilkastuu.

Tällainen kansallispuistohysteria meihin on istutettu julkisen sanan kautta, että tämä on se maailman pelastava tekijä. Metsien käyttö ja hakkuu evät ole tuhoamista, eivät ole. Tyyppillinen menettelytapa, millä vihreät tätä yrittävät viedä läpi, on pelottelu. Kun jossain elokuvassa oli aikanaan, että pelko on ase, niin näköjään tämä pelottelu on otettu nykyisin Vihreän liiton käyttötavaraksi. Monimuotoisuudesta tehtyjä tutkimuksia ei ole kukaan vertaisarviointiin saattanut. Pieni porukka tutkii jonkun leppäkertun esiintymistä pienellä alalla, ja jos siellä ei satu olemaan sitä leppäkerttua, niin leppäkerttu on uhanalainen. Esimerkiksi kun puhutaan — nyt otetaan yksi esimerkki, arvoisa puhemies — liito-oravasta, siitä määrästä, mitä niitä Suomessa on, ja siitä, että se on uhanalaisten listalla, sillä periaatteella esimerkiksi hirvi on erittäin uhanalainen, kaikki isot nisäkkäät ovat erittäin uhanalaisia. Liito-oravia on satojatuhansia yksilöitä, ja silti se on uhanalainen. Aivan tekopeliä koko tällainen ympäristönsuojelu.

Suomalainen ihminen, joka käyttää metsää — 600 000 metsänomistajaa — osaa metsänsä hoitaa. Ei siinä tarvita jonkun yliviisaan luontojärjestön kantaa. Ne ihmiset elävät siellä metsien keskellä ja hoitavat niitä. Kukaan ei halua elinympäristöään pilata. Toivon, että tämä arvosteleva puheenvuoro, minkä äsken saimme kuulla, jää ainoaksi laatuaan.

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

Ja sitten näitä kansallispuistoja perustetaan lisää. Vihreät ovat aina arvostelemassa, että henkilöautoilu aiheuttaa paljon päästöjä. Kun jonnekin pohjoiseen kansallispuistoon ajavat valtavat autoletkat kesäisin, eikö siitä tule päästöjä? Kun joku ilomantsilainen, Möhkössä asuva rouva lähtee invalidimiehelleen kauppaan ostamaan välttämättömiä päivän ruokatavaroita, niin hän aiheuttaa päästöjä autollaan, kun käy siellä asioimassa, kun ei sitä linja-autoliikennettä enää ole. Hänen ajamansa auto tuottaa vihreiden laskelman mukaan valtavasti päästöjä, mutta ajo toistatuhatta kilometriä Lappiin, vaikka nyt Hossaan hienoon kansallispuistoon, ei aiheuta päästöjä. Tämä tällainen ajattelu lähtee äärimmäisestä itsekyydestä ja toisten ihmisten väheksynnästä. Toivon, että tällainen ei eduskunnassa lisäänty.

Me tarvitsemme Suomessa toki kansallispuistot ja luonnonpuistot ja muutkin puistot, mutta älkäämme tehkö niitä liikaa. Ja mitä tulee sitten tässäkin esityksessä esille nousseen metsästykseen, on aivan hävytöntä, että näiltä ihmisiltä viedään mahdollisuus harrastukseen. Metsästys on arvostettu harrastus. Metsästäjät ovat vastuullista porukkaa ja tekevät hienoa luonnonsuojelutyötä omalla sarallaan. Siellä todella pyydetään haittaeläimiä pois ja hoidetaan riistaa — ruokitaa riistaa, jos siihen on tarvetta — mutta ei näköjään ole se arvostus tänne asti levinnyt, tai eivätkö nämä ihmiset, jotka tällä keinoin puhuvat, halua siitä edes kuulla mitään?

Mauno Koivisto sanoi aikanaan viisaasti, että arvaa oma tilasi ja anna arvo toisellekin. Tässä keskustelussa toivon sitä.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Edustaja Huru.

14.51 Petri Huru ps: Arvoisa puhemies! Nyt käsittelyssä olevan Tiilikkajärven kansallispuiston kävijämäärät ovat olleet melko vähäiset, ja voidaan nähdä, että onkin ollut tarpeen ryhtyä toimenpiteisiin, millä esimerkiksi alueen virkistyskäytöllistä potentiaalia pystytetään nykyistä paremmin hyödyntämään ja kehittämään. Tässä valossa voidaan pitää sinänsä hyvänä sitä, että pyritään luomaan uusia käytäntöjä puhtaamman sekä turvallisemman ympäristön puolesta. Yksi tällainen hyvä esimerkki on juuri kansallispuistojen perustaminen tai niiden laajentaminen. Toisaalta on hyvä huomioda sekin tosiseikka, että kansallispuistojärjestelmällä on pitkät perinteet maassamme. Näitä perinteitä on hyvä vaalia edelleen.

Tiilikkajärven kansallispuiston laajentaminen on sinällään kannatettavaa, mutta pidän kuitenkin tärkeänä, että kansallispuistoja ja retkeilyalueita perustettaessa ei tarpeettomasti kavenneta metsästysmahdollisuuksia ja paikallisten metsästys- tai kalastusoikeutta. Nyt tämän kansallispuistohankkeen laajentamisen myötä ollaan kuitenkin metsästysoikeutta merkittävästi rajaamassa. Nykyisen Tiilikkajärven kansallispuiston noin 3 500 hehtaarin alueella vain hirvenajo on sallittu. Kaikki muu metsästys on käytännössä kielletty.

Esityksen mukaan Tiilikkajärven kansallispuistoon liitettäisiin noin vajaat 2 500 hehtaaria valtion omistuksessa olevia maita Rautavaaran kunnassa. Tämä laajentaisi kansallispuistoa ja samalla myös metsästyskieltoaluetta merkittävästi. Samalla se tarkoittaisi sitä, että metsästys päättyisi muun muassa hirvieläinten ja pienriistan sekä karhun osalta esitetyllä laajennusalueella. Tällaista kehitystä ei tule edistää, sillä metsästys on yksi tärkeä osa alueen ja maamme kulttuuriperintöä.

On myös huomattava, että erityisesti kannan säätelyä vaativien lajien osalta pyyntialueiden yhtenäisyys on merkittävässä roolissa ja aluetta sirpaloittava suojelualue haittaa val-

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

tion asettamien kannansääteilytavoitteiden toteuttamista merkittävästi. Lisäksi on tunnettua, että muun muassa hirvet oppivat ja suuntaavat kulkunsa pyynnin estäviin kohteisiin, joten metsästyksen kieltäminen tai vaikeuttaminen suojelualueella haittaa laajasti myös suojelualueen ympäröivien alueiden kannanhallintaa.

Niin ikään haluan muistuttaa siitä, että on myös olemassa lukuisia erinomaisia esimerkkejä siitä, miten metsästys ja muu virkistyskäyttö on suojelualueilla hyvin yhteensovitettavissa, jos siihen on vain tahtoa. Kysymys onkin lähinnä siis yhteisestä tahtotilasta, etenkin kun metsästys on vuosittain ajanjakso, joka kestää vain noin kolme kuukautta ajoittuen pääosin syyskuun puolivälistä joulukuun loppuun, jolloin alueen muu virkistyskäyttö vähenee.

Lopuksi totean, että Tiilikkajärven kansallispuistossa tilanne on sellainen, että metsästyksen salliminen kyseessä olevalla alueella ei vaarantaisi edes alueen perustamistarkoitusta, ja siksi metsästys tulee siellä sallia jatkossakin.

Arvoisa puhemies! Edellä olevan perusteella ehdotan, että lakiehdotus hyväksytään muutettuna perussuomalaisten vastalauseen muutosehdotuksen mukaisesti.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Laakso.

14.55 Sheikki Laakso ps: Arvoisa puhemies! Nämä tällaiset kansallispuistojen laajentamiset ovat sinällään ihan hyvä juttu, mutta niin kuin tässäkin puhutaan siitä, eivät kävijämäärät ole kauhean mairittelevat ja meille tulee kohta se ongelma, että kun meillä on harva se vuosi täällä kansallispuiston laajennuksia, niin meillä eivät riitä rahat niiden hoitamiseen, ja sitten tullaan kohta siihen väittelyyn täällä salissa, että me keskenämme taistellaan näistä kansallispuistojen hoitorahoista samalla lailla kuin me taistellaan siitä, mihin me saadaan teitä parannettua. Me aiheutetaan itsellemme aika riesa tulevaisuudessa. Sitten vielä, mikä tästä tekee riesaa lisää, on se, että näillä alueilla toimivien tahojen tulevaisuus on aina vähän ristiriitaista, niin kuin nyt juuri äskeisessä puheessa edustaja Huru toi hyvin tämän metsästyksen.

Tästä metsästyksestä kun lähdetään puhumaan, niin tässähän yksi iso ongelma on nimenomaan, että usein näistä kansallispuistoista tulee tiettyjen sorkkaeläinten reservaatteja. Eli periaatteessa aika usein valkohäntäpeuraporukka rupeaa kertymään näihin paikkoihin, ja kun metsästysajat ovat suhteellisen lyhykäisiä, niin sen väliajan, jolloin ei metsästetä, ne poukkoilevat sitten tuolla teillä ja aiheuttavat äärettömän paljon onnettomuuksia. Meidän olisi pakko oikeasti ruveta miettimään, mikä on se vastapaino siihen, kuinka paljon me voidaan lisätä tällaisia kansallispuistoja, versus siihen, kuinka paljon meillä kuolee ihmisiä liikenneonnettomuuksissa.

Jos miettii sitä, että kun nuorempana ajoin paljon autoa ynnä muuta, niin en muista silloin... [Puhujan mikrofoni sulkeutuu]

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Nyt, edustaja Laakso, joku häiriö.

...jos koskaan kukaan kavereista tai itse olisin peurakolarissa ollut mukana. Ne olivat aina hirvikolareita, mitä oli, mutta tänä päivänä voi sanoa näin, että on harvinaisempaa kuulla enää kenenkään kaverin ajaneen hirvikolaria, mutta peurakolareita kaverit ajelevat kerran kuukaudessa. No tietysti kun peura on himppasen pienempi eläin, niin pysytään hel-

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

pommin hengissä, mutta kyllä me nyt tiedetään, että peuraonnettomuuksiinkin täällä Suomenmaassa on kuollut aivan riittävän monta ihmistä.

Jos me oikeasti tehdään näitä reservaatteja, missä ne laumat kasvavat, eivätkä näitä saa metsästäjät sitten harvennettua, niin se tarkoittaa sitä, että nämä onnettomuudet tulevat vain kertaantumaan ja kertaantumaan ja kertaantumaan. Siksi kannatan edustaja Hurun tekemää lausumavastalauseita. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Torniainen.

14.58 Ari Torniainen kesk: Arvoisa herra puhemies! Kun lähdetään perustamaan tai laajentamaan kansallispuistoa — ja on tietysti ihan hyvä asia, että ihmiset myöskin haluavat päästä suomalaisen puhtaaseen luontoon virkistytymään ja tutustumaan sinne — niin se on äärettömän tärkeää, että se käydään siellä alueen kuntien kanssa yhteistyössä. Ja tässä Tiilikkajärven kansallispuiston laajentamisessakin on hyvää se, että tämä aloite on lähtenyt sieltä paikallisesta kunnasta ja asukkailta ennen kaikkea.

Mutta silloin kun lähdetään näitä toimia tekemään, niin on myöskin äärettömän tärkeää, että myöskin siellä alueella toimivat tahot, tässä tapauksessa myöskin metsästysseurat, otetaan huomioon, sillä tosiasia on, että kyllä metsästysseurat, metsästäjät tekevät äärettömän hyvää kansallista työtä nimenomaan riistanhoidollisesti ja riistanhoidon kannalta. Metsästysseurat ovat tehneet vuosikymmeniä sitä arvokasta työtä, ja itsekkin kahden metsästysseuran jäsenenä ja muutamalle metsästysseuralle maata vuokranneena metsästyksen vuokrasopimusten kautta haluan tuoda sen esille, että kunnioitan sitä ja arvostan sitä metsästysseurojen työtä ikäpolvilta toisille. On myöskin saatu viime aikoina nuoria jäseniä niihin metsästysseuroihin, ja on äärettömän tärkeää, että sitä tietotaitoa välitetään myöskin tuleville sukupolville.

Mutta tietysti tämä metsästys näissä kansallispuistoissa sitten kaiken kaikkiaan, se, miten se tapahtuu, on vaikea asia ja varmaan vaikeasti yhteensovitettavissa. Tässä tapauksessa niihin on se hirvenajo sallittu, ja omasta mielestäni se on hyvä, että se sallitaan ennen kaikkea. Ja kun täällä on näistä kauriista, peuroista tullut puhe, niin myöskin niiden ajo tulee sallia. Kyllä tosiasia on, että kauriit/peurat ovat lisääntyneet joka puolella Suomea erittäin paljon ja aiheuttavat vaaratilanteita liikenteelle, ja niiden metsästystä tulee sallia entistä enemmän.

Sitten myöskin kansallispuistoissa ihmisten liikkuminen ehkä kelkkareittien ja myöskin muiden kautta tulee suunnitelmallisesti sallia jatkossakin. Itse toivon vilpittömästi sitä. Ja kun täällä edustaja Laakso toi omassa puheenvuorossaan nämä kansallispuistojen kunnostus- ja hoitovarat, niin itse myöskin lämpimästi kannatan tätä hallituksen linjausta, mikä tähän asti on ollut, että myöskin niihin annetaan lisäeuroja vuosittain, sillä kyllä niiden levähdyspaikkojen siellä ihmisille, kun he liikkuvat, pitää olla kunnossa. [Sheikki Laakso: Mistä rahat?]

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Autto.

15.01 Heikki Autto kok: Arvoisa herra puhemies! Suomi on pitkä ja hieno maa. Meitä suomalaisia on siunattu maalla, jossa luonto on täynnä upeita kohteita ja saamme niistä monin tavoin nauttia. Varmasti tällainen upea kohde on tietysti myös tämä Tiilikkajärven kansallispuiston alue. Suomeen on perustettu viime vuosina useita uusia kansallispuistoja,

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

ja kansallispuistoja on myös laajennettu. Aivan viime vuosina on myös panostettu kansallispuistojen infrastruktuurin kuntoon saamiseen, mikä on tietysti hyvä asia, mutta tästä täytyy pitää kiinni myös jatkossa.

Arvoisa puhemies! Tässä mielessä kannankin huolta siitä, että jos kansallispuistojen sekä perustamistahti että laajentamistahti jatkuu kovin kiivaana, niin tosiasialliset Metsähallituksen luontopalveluiden voimavarat eivät riitä kaiken sen infrastruktuurin ylläpitämiseen, joka kansallispuiston tasoisessa kohteessa tulisi ilman muuta kunnossa olla. [Perussuomalaisten ryhmästä: Juuri näin!] Tämä on asia, johon varmasti tulevina vuosina pitää huomiota kiinnittää.

Arvoisa puhemies! Toinen näkökulma liittyen siihen, että kun erilaisia suojelualueita täällä väkirikkaammilla alueilla Etelä-Suomessa kaiken aikaa lisää perustetaan, metsästystä monissa yhteyksissä rajoitetaan, ja toisaalta samaan aikaan myöskin petojen määrä luonnossa lisääntyy, niin kaikki nämä tekijät aiheuttavat sitä, että metsästyspaine kohdistuu yhä voimakkaammin pohjoiseen Suomeen, lähinnä Lappiin, jossa on valtion maita. Näiden valtion maiden suuren osuuden vuoksi Pohjois-Suomessa on perinteisesti ajateltu, että paikallisten asukkaiden oikeuden metsästää valtion mailla pitää olla turvattu niin laissa kuin myös tosiasiallisesti. Nyt tämän huomattavan suureksi kasvavan metsästyspaineen on pohjoisessa koettu monin paikoin — esimerkiksi Savukosken alueella, mutta samoja viestejä on tullut myös muiden harvaan asuttujen, laajojen kuntien alueelta — vaarantuvan sen vuoksi, että tosiaan metsästyspainetta etelämpää Suomea tulee niin paljon, että tosiasiallinen paikkakuntalaisten metsästysoikeus ei enää toteudu, koska pohjoinen luonto ei tuota yhtä paljon riistaa kuin mikä tilanne on täällä etelämpänä Suomea.

Tämä on varmasti myös asia, joka niin lainsäätäjän kuin sitten myöskin esimerkiksi näitä lupia myyvien viranomaisten tulee tulevaisuudessa ottaa huomioon. On syytä varmistaa, että sosiaalinen toimilupa Metsähallituksen toiminnalle hallinnoida yhteistä kansallissomaisuuttamme on vahva, ja tässä mielessä toimenpiteitä tarvitaan. Varmasti aivan ennen kaikkea tarvitaan vahvaa sitoutumista lainsäätäjältä siihen, että kuntalaisten metsästysoikeus pohjoisessa valtion mailla tulee turvatuksi.

Tässä, arvoisa puhemies, pari näkökulmaa tähän aiheeseen.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Lundén.

15.06 Mikko Lundén ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Kansallispuistot ovat sinänsä tärkeitä koskemattoman luonnon säilyttäjiä, kun alueen virkistyskäyttömuodot sovitetaan yhteen järkevästi. Turhan usein kuitenkin sekä metsästys että muut virkistysmuodot joutuvat vastakkainasetteluun, esityksen kohteena olevilla alueilla kun on voitu aiemmin metsästää. Tällä erää metsästys kuitenkin pääasiassa päättyisi esitetyillä laajennusalueilla. Tämä on mielestäni sääli, sillä hyviä metsästysmaita ei kuitenkaan ole liikaa. Tulisi myös muistaa, että metsästys on samaten osa kulttuuriperintöämme.

Arvoisa herra puhemies! Edelleen tulee muistaa, että metsästäjät ovat mitä parhaimpia luonnonsuojelijoita, kun he pitävät esimerkiksi hirvi- ja pienpetokannat kurissa. Tämä lisää merkittävästi liikenneturvallisuutta alueella. Jatkossa olisikin toivottavaa, että metsästys ja muu virkistyskäyttö pystyttäisiin alueella yhteensovittamaan. Kysymys on mielestäni lähinnä niin sanotusta yhteisestä tahtotilasta, varsinkin kun metsästys sijoittuu ajankohdallisesti syksyyn ja talveen siten, että se ei haittaa muuta toimintaa alueella. — Kiitos.

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Ja edustaja Simula.

15.07 Jenna Simula ps: Arvoisa puhemies! Meillä tuolla pohjoisessa suhtaudutaan metsästyksen vähän toisella tapaa kuin täällä etelässä usein tunnutaan suhtautuvan. Metsään mahtuvat tuolla pohjoisessa tosiaan yhtä aikaa niin retkeilijät kuin metsästäjät, eikä siitä tehdä ongelmaa. Kansallispuistoihin kuitenkin kohdistuu kävijäpainetta erityisesti kaupungeista, missä metsästyksen ei aina ole välttämättä minkäänlaista kosketuspintaa.

Kuilu maaseudun ja kaupungin välillä on selvästi kasvanut. Sen huomaa tästä täällä käydystä keskustelustakin hyvin. Siksi olisi aiempaakin tärkeämpää tuoda metsästystä tutuksi jo peruskouluissa ja järjestää lapsille vapaa-ajan eräkerhoja sekä muuta toimintaa, missä lapset pääsevät tutustumaan suomalaiseen metsästyksen. Tätä toimintaa tehdään jo erityisesti maaseutukunnissa, mutta sitä tarvittaisiin lisää myös tänne kaupunkiin. Se luo yhteisöllisyyttä, tutustuttaa arvokkaaseen metsästysharrastukseen, lisää tietoutta eläimistä sekä luonnosta ja sen ohessa tekee turhiksi ne pelot, mitä metsästystä tai metsästäjiä kohtaan monilla voi olla.

Arvoisa puhemies! Lapsuusaikaiset pelot, muistot tai ideologia eivät kuitenkaan saa olla argumentteja metsästysrajoituksille. Metsästys voidaan sovittaa yhteen muun alueen käytön ja retkeilyn kanssa.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Huru.

15.08 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Olemme nyt siis keskustelleet Tiilikjärven kansallispuiston laajentamisesta ja tähän laajennukseen liittyen metsästyksen sallimisesta jatkossa Tiilikjärven kansallispuistossa.

Täällä nousi esiin myös hallituksen esitys 270, jossa muuten käsitellään luonnon sekä kansallispuistojen ja luonnonsuojelualueiden metsästystä. Siitä ollaan säätämässä niin, että ainoastaan hirvenajo olisi sallittua, ja täällä edustaja al-Tae nostikin esiin nämä kasvaneet peurakannat — hän ehti jo lähteä, mutta edustaja Taimela, joka kanssani istuu ympäristövaliokunnassa, ainakin on vielä paikallaan. Vetoaisinkin hallituksen suuntaan, josko tässä esityksessä 270 olisi mahdollista sallia, että hirven lisäksi myös peura ja kauris, joiden kannat varsinkin Etelä-Suomessa ovat kasvaneet, sekä villisika, jonka leviämistä maahamme yritetään toisaalla tehokkaasti estää, olisivat tämän ajon piirissä. Se ei vielä siis tarkoita metsästämistä aseiden kanssa vaan ajamista esimerkiksi koiran avulla, jolloin olisi näiden mainittujen hirvieläin- sekä villisikakantojen hallinta huomattavasti helpompaa kuin se, että näiltä alueilta totaalisesti kielletään metsästys. Ja nimenomaan niin, että tämä mainittujen sorkkaeläinten ajo olisi mahdollista ilman poikkeuslupaa, koska olemme useissa eri yhteyksissä nähneet sen, että jos esimerkiksi suurpetolupia myönnetään poikkeuslupina, niistä tehtaillaan valituksia, ja sitten hallinto-oikeudet pistävät ne toimeenpanokieltoon. Eli toivoisin, että näiden mainittujen sorkkaeläinlajien ajo olisi mahdollista ilman erillistä poikkeuslupamenettelyä, kun käsittelemme hallituksen esitystä 270. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Laakso.

15.11 Sheikki Laakso ps: Arvoisa puhemies! Kansallispuistojen lisääntymiset ja laajentumiset ovat tietysti syntyneet siitä, että meillä oli korona-aikana aika paljon väkeä kun

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

kävi näissä kansallispuistoissa. Omassa kaupungissanikin Repoveden kansallispuistossa on kävijämäärät rikottu moneen kertaan.

Näissä se, minkä ehkä nyt tällä hetkellä näen kanssa todella haasteelliseksi, on se, että näitä nyt lisääillään siihen tahtiin, että kohta meillä eivät kuitenkaan sitten välttämättä riitä enää kävijät. Täytyy kuitenkin muistaa, että korona-aikana ihmiset eivät päässeet ulkomaille ollenkaan ja kaikki matkailu piti sitten suunnata kotimaahan. Ilman muutahan tällaiset kansallispuistot ovat olleet äärettömän hienoja paikkoja matkailla, mutta jos nyt normaalioloihin mennään tai on menty, niin tiedetään ihan tasan tarkkaan, että matkustusmäärät niin itse Suomessa kuin näissä kansallispuistoissa tulevat takuuvarmasti vähenemään, ja nyt on vähän haasteellista, että me samaan aikaan sitten vain koko ajan näitä lisätään, eli kohta tässä tulee käymään niin, että jossain kansallispuistossa käy vuosittain sata ihmistä ja sitten meidän pitää pitää huoli siitä, tai sitten kun me talouden taantuman vuoksi joudutaan rahoja rupeamaan nipistämään, ruvetaan painiskelemaan, mikä jätetään retuperälle. Näissä joskus vähän, aavistuksen, tuntuu, että innostutaan aivan liikaa näihin juttuihin ja ajatellaan, että meille syntyy tuollainen samanlainen kuin tuolla naapurikaupungissakin on, mutta aika usein saattaa käydä niin, että tämän kateuden takia lopputulos on, että meillä on kaksi näivettyynyttä juttua.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Edustaja Myllykoski.

15.13 Jari Myllykoski vas: Arvoisa herra puhemies! Yleisesti ottaen pidän kyllä suotavana, että metsästyskulttuurin harjoittaminen on mahdollista myös kansallispuistoissa, sitä pitää vaan pystyä rajoittamaan niin, että siitä ei muulle kävijäkunnalle ole vaaraa eikä haittaa. Mutta luonnon monimuotoisuuden kannalta meidän on huolehdittava ylisuurista hirvi- ja sorkkaeläinkannoista ja toivottavasti myös villisian, yhtenä erittäin uhkaavana tekijänä Suomen ruokaturvalle, mitä tulee sikatalouteen, eli meidän on pystyttävä reagoimaan siihen, kuinka yhteiskuntaa pyöritetään.

Kyllä täällä Uudellamaalla varsinkin näillä alueilla, missä on suojelualueita, hirvieläimet, valkohäntäpeura, kauriit, ovat erittäin oppiviaisia. Metsästysajan salliessa ne hakeutuvat näille suojelualueille, ja jos ei siellä pystytä riistakantaa rajoittamaan, niin me olemme siinä tilanteessa, että meidän kolaritilastot ovat järkyttävän suuria, mikä voidaan Varsinais-Suomen ja yleensä lounaisen Suomen osalta nähdä. Nyt toki onneksi ollaan päästy lainsäädännön helpottamisella siihen, että myös kantojen rajoittamista voidaan harjoittaa.

Mutta joka tapauksessa kaikessa tässä pitäisi aina muistaa se toinenkin puoli asiassa. Eli hyvä, että kansallispuistoja on. Kyse ei ole pelkästään siitä, minkälainen rakennusinfra sinne luodaan, vaan on kysymys siitä, että kansallispuiston statuksella on tietty luontoarvoja ylläpidettävät asiat. Ne kävijämäärät eivät minua huolestuta sillä tavoin. Jos ei sinne investoida ja sitouduta ylläpitämään niitä retkeilyalueita, luodaan sitten niitä reitistöjä muulla tavoin, kosteikkoja ylittävillä riukusilloilla ja muulla. Se on meidän omaa harkintaa. Kysymys on luonnon monimuotoisuuden ylläpitämisestä näissä kansallispuistoissa.

Minun mielestäni niitä ei ole ainakaan vielä liikaa, mutta kaikkea kannattaa tarkastella niin, että se paikallinen väestö tiettyjä asioita: he haluavat kansallispuistoja, mutta he haluavat myös vielä mahdollistaa metsästyskulttuurin. Alueen ihmisten näkemyksiin pitäisi uskaltaa luottaa lainsäädännössä.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Näin. — Ja edustaja Huru.

Punkt i protokollet PR 167/2022 rd

15.16 Petri Huru ps: Kiitos, arvoisa herra puhemies! Edustaja Myllykoski toi todella hyvin esiin nimenomaan tämän villisikaongelman, joka on todella merkittävä meidän sikataloudelle, jos laji pääsee maassamme leviämään ja jos sen mukana sikarutto maahan tulee. Se romuttaa kyllä silloin useamman sadan miljoonan arvoiset sianlihan vientimarkkinat ja varmasti rapauttaa myös kotimaanmarkkinoillekin tuotettavan lihan määrää.

On myös selvä, että liikenneonnettomuudet tulevat lisääntymään, jos kansallispuistoissa ei sallittaisi myös valkohäntäpeuran ajoa, jonka kanta siis on Etelä-Suomessa todellakin vahva. Ja edustaja al-Tae mainitsi ruokinnan vähentämisen: Siitä on selvityksiä menossa, ja ruokintaan varmaan tulee jonkinlaista ohjeistusta lähinnä liittyen ruokinnan määrään, mutta ruokinta on myös kannanhoidollisesti merkittävää, koska jos ruokintaa ei olisi lainkaan, kannanhoitometsästyksen mahdollisuus heikkenisi merkittävästi tai se vaikeutuisi.

Mitä täällä oli vielä turvallisuuteen liittyen, niin metsästys ja kansallispuistossa käynti ovat kyllä yhteensovittavissa, jos siihen vain tahtotilaa löytyy. Pääsääntöisesti metsästäjät ovat pois kulku-urilta, missä sitten taas puistoissakävijät yleensä liikkuvat. Eli kyllä se on yhteensovittavissa, jos tahtotilaa löytyy. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Juho Eerola: Kiitos. — Vielä edustaja Laakso.

15.18 Sheikki Laakso ps: Arvoisa puhemies! Kun kollegani ovat vähän vanhoja, niin ei välttämättä kuulo ole enää kunnossa, ja siksi tarvitsee vielä varmistaa — tai sitten johtuu siitä, että itsellä on sen verran ikää, että olen jo unohtanut asian — eli pakko on kuitenkin sen takia edustaja Hurun vastalauseen vastalauseetta kannattaa.

Riksdagen avslutade debatten och avbröt behandlingen av ärendet.